

РЕШЕНИЕ

№ 26972

гр. София, 03.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Стаменка Симеонова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3669** по описа за **2026** година докладвано от съдия Слава Гьошева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от К. М. К., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Л. Г. от САК срещу решение № 595 от 20.02.2026 г. на Софийския районен съд, НО, 1- ви състав, постановено по НАХД № 5669/2025 г., в частта, с която е потвърдено наказателно постановление №24-4332-033558/11.02.2025г., издадено от Началник група в ОПП- СДВР, с което на К. М. К. е наложено адм.наказание, „Глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл.25, ал.1 от ЗДвП, на основание чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП.

В касационната жалба се правят оплаквания, че са игнорирани и необсъдени възраженията срещу АУАН. Изложени са съображения за неправилна оценка на свидетелските показания. Поддържа се за неправилно приложение на чл. 25 ЗДвП. Счита за неправилни изводите на СРС, отнасящи се за надлежно описание на нарушението в НП.

Ответникът – началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, изразява становище за неоснователност на касационната жалба в представени писмени бележки. Претендират се разноски.

Представителят на СГП поддържа становище за неоснователност на касационната жалба и прави искане за оставяне в сила решението на СРС като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК,

установи следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок, от надлежна страна и срещу подлежащо на оспорване съдебно решение.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, а решението на СРС в обжалваната част е правилно и законосъобразно.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

С обжалваното решение предмет на касационната проверка, Софийски районен съд, НО, 1-ви състав е потвърдил наказателно постановление № 24-4332-033558/11.02.2025г., издадено от Началник група в ОПП- СДВР, в частта в която на К. М. К. е наложено адм.наказание, „Глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл.25, ал.1 от ЗДвП, на основание чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП.

За да стори това, въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на на 12.10.2024 г., около 18:30 ч. в [населено място] М. К. управлявал товарен автомобил „Скания“с рег. [рег.номер на МПС] с прикачено ремарке „Р. РЗК 18 ИВ“ с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от АМ „Х.“ към „С. скоростна тангента“, като преди връзката за последната при извършване на маневра „отклонение вдясно“, К. К. реализирал ПТП в попътно движещия се вдясно лек автомобил „Форд Пума“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от св. С. В.. След настъпване на ПТП К. К. напуснал местопроизшествието преди органите на МВР да пристигнат. След като последните дошли на мястото на ПТП били съставени скица и протокол за ПТП. В протокола за ПТП било отразено, че са нанесени следните видими щети на МПС – „предна дясна част на МПС“, „странични леви врати, ляв преден панел“. За извършеното нарушение бил съставен АУАН бл. № 703566/15.11.2024 г за нарушение на чл. 25, ал. 1 и чл.123, ал.1, т.3, в.“в“ от ЗДвП. Въз основа на АУАН е издадено НП № 24-4332-033558/11.02.2025г., издадено от началник група в отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на основание чл. 179, ал. 2 вр. ал. 1, т. 5 от Закона за движението по пътищата на К. М. К. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП и за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. "В" от ЗДвП, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лева, както и наказание лишаване от правоуправление на МПС, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

С обжалваното решение от 20.02.2026 г., постановено по НАХД № 5669/2025 г. по описа на СРС е отменил частично наказателно постановление № 24-4332-033558/11.02.2025г., издадено от началник група към СДВР, отдел "Пътна Полиция", с което на К. М. К., на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП са наложени административни наказания глоба в размер на 100,00 (сто) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 (един) месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „б“ от ЗДвП, като незаконосъобразно и потвърдил наказателно постановление № 24-4332-033558/11.02.2025г., издадено от началник група към СДВР, отдел "Пътна Полиция" в останалата му част , в която на К. М. К., на основание на основание чл. 179, ал. 2 вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200,00 (двеста) лева за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, като с отделен диспозитив съдът е осъдил страните да заплатят разноски по делото. Като необжалвано в отменената част решението е влязло в сила.

От правна страна въззивният съд е приел, че обжалваното наказателно постановление е

законосъобразно в частта относно нарушението по чл.25, л.1 от ЗДвП, тъй като е издадено от компетентен орган и в съответствие с изискванията на ЗАНН по отношение на необходимото съдържание, процедура и срокове за издаването му, при липса на процесуални нарушения в административната фаза на процеса. Съдът е приел още, че нарушението е безспорно доказано от обективна и субективна страна, квалифицирано е правилно от наказващия орган, като съответно по вид и размер на установеното виновно поведение на жалбоподателя са и наложените административни санкции. По изложените съображения съдът е достигнал до извода, че административнонаказателната отговорност на дееца е ангажирана законосъобразно, поради което е потвърдил НП в посочената част.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 218, ал. 1 и ал. 2 АПК предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушението и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

Въззивният съд е извършил дължимата служебна проверка за законосъобразност, като установил, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, отговарят на изискванията за форма и съдържание по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, в т. ч ясно и точно описание на извършеното нарушение. Прието е, че не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяна на НП. Районният съд е обсъдил подробно възражения на наказаното лице за неправилното установяване на фактическата обстановка по делото, приемайки ги за неоснователни. СРС е анализирал събраните по делото доказателства - както гласни, така и писмени, и на тази база обосновано е приел, че касаторът е осъществил състава на нарушението визирано в нормата на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП като е предприел маневра „отклонение вдясно“, при която е реализирал ПТП в попътно движещия се вдясно лек автомобил „Форд Пума“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от св. С. В.. Тези изводи както се посочи са изведени с оглед показанията на изслушаните пред районния съд свидетели С. Д. актосъставител при съставяне на АУАН, преценени като кореспондиращи с показанията на св. С. В. другият участник в ПТП, както и на събраните по делото писмени доказателства, в т. ч Протокола за ПТП № 948171/12.10.2024 г. и с описаната в АУАН и НП фактическа обстановка. Обсъдени са всички възражения на жалбоподателя, като правилно съдът е обусловил извод за неотноситимост на разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП в конкретния случай.

Нормата на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП предвижда, че водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. Разпоредбата е обща и съдържа няколко изпълнителни деяния, като видно от обжалваното НП касаторът е наказан за това че при предприемане на маневра „отклонение вдясно“, при която е реализирал ПТП в попътно движещия се вдясно лек автомобил „Форд Пума“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от св. С. В. т. е. така визираното извършено нарушение

от касатора попада в приложното поле на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, като релевираните в тази връзка доводи в касационната жалба са неоснователни.

С оглед на така направеното описание на нарушението от фактическа страна и административнонаказателната разпоредба на чл. 179, ал. 2, във вр. с чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, по която е подведен под отговорност касационният жалбоподател, очевидно е, че нарушената законова разпоредба, която следва да бъде посочена в съдържанието на АУАН и на НП, е именно нормата на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, поради което съдът приема, че е изпълнено изискването на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, а наведените в тази връзка доводи касационният състав на съда приема за неоснователни.

Останалите оплакванията изложени в касационната жалба се припокриват с тези направени пред въззивният съд, който от своя страна подробно и обосновано са били разгледани и обсъдени от последния, като касационната инстанция препраща към мотивите на СРС и не намира основание да ги преповтаря.

По отношение на размерът на наложената санкция "глоба", е приел че същата не може да бъде редуцирана, т. к. тя е в точно фиксиран размер в нормата на чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП. Въз основа горното и след задълбочен анализ на събраните по делото доказателства районният съд е формирал правилен и обоснован извод, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението, като наложеното на нарушителя наказание е в законоустановения размер. Като е достигнал до този извод районният съд е постановил обжалваното решение съобразно приложимите материалноправни норми, поради което не е налице касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2 НПК.

Мотивиран така, съдът намира оспорваното решение на СРС за законосъобразно, поради което не са налице основания за отмяната му и същото следва да бъде оставено в сила.

По разноските по производството:

С оглед разпоредбите на чл. 63д, ал. 3 и ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, направеното от процесуални представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно, като същото следва да бъде определено в размер на 66, 47 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София - град, X Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 595 от 20.02.2026 г. на Софийския районен съд, НО, 1- ви състав, постановено по НАХД № 5669/2025 г., в частта, с която е потвърдено наказателно постановление №24-4332-033558/11.02.2025г., издадено от Началник група в ОПП- СДВР, с което на К. М. К. е наложено адм.наказание, „Глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл.25, ал.1 от ЗДвП, на основание чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП.

ОСЪЖДА К. М. К., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер от 66, 47 (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента) евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

